

Aija Taimiņa, Dr. philol.
Rokrakstu un reto grāmatu
nodaļas vadītāja, aija.taimina@lu.lv

rara & rarissima

4

Rokrakstu un reto grāmatu nodaļas vadītāja Aija Taimiņa un Šveices
Konfederācijas vēstnieks Latvija Konstantīns Obolenskis.
2018. gada 21. marts

“

Vēsturisku grāmatu
un bibliotēku kolekciju
vērtību nosaka,
pirmkārt, to saturs, un,
otrkārt, to senums

Missale Viburgense. Lübeck, 1500. Pasaulē vienīgais eksemplārs

Retumos, kā ierasti un draudzīgi tiek saukta Rokrakstu un reto grāmatu nodaļa, tiek glabāts Latvijas vissenāko, retāko un vērtīgāko grāmatu krājums: *rara & rarissima* (rets un visretākais – latīņu val.), proti, viduslaiku pergamenta manuskripti smagos foliantos, Eiropas un Latvijas vēsturei nozīmīgu personu arhīvi, senas kartes un gravīras, akvareļi un zīmējumi. *Retumi* patiesi ir bibliotēka bibliotēkā, tā reprezentē seno grāmatu dārgumus un pirmām kārtām tiek identificēta ar Rīgas pilsētas bibliotēku jeb *Bibliotheca Rigensis*. Tomēr krājums izteiksmīgi liecina arī par citām, gadsimtos saglabātām un pārmantotām grāmatu kolekcijām un to veidotājiem. Tie vienlaikus ir gan gara dārgumi, intelektuālās vēstures vērtības, gan unikāli 10.–21. gadsimta grāmatniecības pieminekļi.

Izcilajam filozofam, rakstniekam un kaislīgajam bibliofilam Umberto Eko (Eco, 1932–2016) bibliotēka bija semiotisks jēdziens, pasaules izziņas, kārtības un izpratnes zīme. Kādam bibliotēka var kļūt par labirintu, kurā

maldīties un apmaldīties. Tomēr senu grāmatu krājuma pētniekam tuvāks simbols noteikti ir kāpnes, kas ved no nezināšanas pie zināšanām, no vienkāršā uz sarežģīto, no ikdienišķā uz pārļaicīgo. Labirinta un/vai kāpņu zīmē noteikti veidojas ikviena lasītāja jeb pētnieka un *Retumu* krājuma savstarpējā sinerģija. 2017. gada Zinātnieku nakts simbols bija pūce, un mēs varējām piedāvāt vēl vienu jēgpilnu vizuālu simbolu sarežģītajam pasaules (tostarp grāmatu retumu) izziņas procesam, kas prasa gan spējas un zināšanas, gan stingru gribu un mērķtiecību. Gravīrā attēlotā pūce ar brillēm un diviem svečturiem un apdzisušām lāpām jau 16. gadsimtā teikusi: “Ko līdz lāpas gaisma vai brilles, ja ļaudis redzēt negrib.” (*Was helfen Fakeln licht oder Brilln, so die Leut nicht sehen wollen.*)

Rokrakstu un reto grāmatu krājums vēsturiski orientēts uz humanitāro zinātņu svarīgākajiem virzieniem. Krājums kalpo galvenokārt vispārīgās vēstures, Latvijas vēstures un vēstures

palīdzinātņu, bibliotēku vēstures, teoloģijas, filozofijas, klasiskās filoloģijas, valodniecības, kultūrvēstures, mākslas un mūzikas vēstures studijām, interdisciplināriem un starpkultūru pētījumiem. Krājumu veido unikāli izdevumi, kas novērtējami kā sava laika un savas jomas standartdarbi; lielākoties tie ir nozīmīgu autoru labākie pētījumi pirmizdevumos. Tās ir publikācijas vācu, latīņu, franču, angļu, krievu, dāņu, zviedru, somu un citās valodās, vairākumā gadījumu šīs grāmatas nav atrodamas citās Latvijas bibliotēkās.

Krājuma senākajā daļā dominē Ap-gaismības laikmeta izdevumi. Bagātīgs ir 19. gadsimta otrās puses zinātniskās literatūras klāsts – lielākoties vācu kultūras telpai būtiski historiogrāfiski izdevumi.

Mērķtiecīgi radīts daudzveidīgs un plašs uzziņu literatūras krājums ar daudziem bibliogrāfiski retiem 16. gadsimta otrās puses – 21. gadsimta vidus izdevumiem, arī enciklopēdijām, skaidrojošajām vārdnīcām.

6

Retumu krājums

- > Akadēmiskajā bibliotēkās krājumā glabājas 21 869 retumu eksemplāri – 6082 rokraksti un 15 787 seniespiedumi.
- > Valsts nozīmes bibliotēku kopkatalogā atrodami 16. gadsimta seniespieddarbu kolekcijas grāmatu apraksti; 16.–18. gadsimta mācību

iestāžu disputu un disertāciju krājuma apraksti.

> Retumu digitālajās kolekcijās pieejamas gan tiešsaistē, gan uz vietas lasītavās: Personu un vietu attēlu datubāze, Rīgas pirmā teātra (dibināts 1782. gadā) programmu (*Theaterzettel*) kolekcija, A. V. Buhholca veidoto Baltijas vācu dzimtu ģeoneoloģisko materiālu krājums, senvācu (14. un 15. gadsimta) rokrakstu fragmentu kolekcija, rakstnieka J. R. M. Lenca rokrakstu kolekcija, J. K. Broces rokrakstu un attēlu kolekcija. Sākta G. H. Merķeļa rokrakstu krājuma digitalizēšana. Atsevišķi digitalizēti seniespieddarbi, rokraksti, zinātniskās publikācijas par krājumu pieejamas LU Dspace.

Lasītava ar brīvpieejas uzziņu fondu; ar krājumu iepazīstina katalogi un kartotēkas – iespieddarbu un rokrakstu kartīšu katalogs, iespiesti seniespieddarbu katalogi, tematiskas un hronoloģiskas kartotēkas, rokrakstu personālfondu apraksti.

Rokraksti

Kolekcijā atrodami rokraksti, sākot ar 10. gadsimtu, kas pārmantoti no *Bibliotheca Rigensis* (dibināta 1524. gadā), viduslaiku manuskripti, vācbaltiešu literātu, teologu, pedagogu, sabiedrisko darbinieku, bibliofilu, kolekcionāru personālie fondi, institūciju arhīvi, kolekcijas, atsevišķi 16.–20. gadsimta manuskripti latīņu, vācu un citās valodās. Krājumā

“

LU Akadēmiskajā bibliotēkā glabājas 210 grāmatas, kas iespiestas līdz 1500. gadam

Latvijas Mākslas akadēmijas maģistra programmas studenti. 2018. gada 28. februāris

glabājas arī rokraksti latviešu valodā, kuru izcelsme saistāma gan ar *Bibliotheca Rigensis*, gan ar LPSR Zinātņu akadēmiju (tagad – Latvijas Zinātņu akadēmija).

Manuskriptu kolekcijas lielākā vērtība ir pergamenta rokraksti latīņu valodā, kas tapuši viduslaikos, no kuriem

- > ar greznām miniatūrām rotāta 15. gadsimta "Stundu grāmata" latīņu un franču valodā;
- > izcila kultūrvēsturiska vērtība ir Rīgas Doma baznīcas misāle (*Missale Rigense*);
- > pergamenta rokrakstu kolekcija ir daudzveidīga gan hronoloģiski – no 10. līdz 21. gadsimtam, gan pēc materiālu saturā – literāri un teoloģiski darbi, dokumenti, gan pēc apjoma – no pāris centimetrus liela fragmenta līdz 300 lapu apjoma lielformāta kodeksam, gan pēc skaita – 12 pergamenta viduslaiku kodeksi, 15 dokumenti, apmēram 150 fragmenti. Pergamenta rokrakstu kolekciju papildina vairāki unikāli iespieddarbi, datējami ar 15. un 16. gadsimtu, un tās vērtība Latvijas Nacionālajā bibliotēku kopkrjumā ir izcila. Viduslaiku pergamenta rokrakstu fragmentu kolekcijā, kas sāka veidot vēl 19. gadsimta otrajā pusē, ir vairāki unikāli Vācijas un Nīderlandes viduslaiku tekstu fragmenti, kas labi zināmi mediavistikā;
- > kolekciju turpina nozīmīgāko Livonijas hroniku manuskripti: Indriķa Livonijas hronikas 17. gadsimta noraksts; F. Nīnšteta (1589–1604), Jau-nākās Vācu ordeņa hronikas (1594), J. Helmsa, K. Kelha, M. Brandisa. G. Vikena hronikas (17. un 18. gadsimts). Saglabājušies Mārtiņa Lutera rīdziniekiem rakstīti vēstījumi, tostarp 1540. gada vēstules autogrāfs.

Būtisks ir bibliotēkas fondos saglabātais izcilā publicista Garlība Helviga Merķeļa rokrakstu fonds – manuskripti, uzmetumi un plaša sarakste (vairāk nekā 300 vēstuļu), arī ar J. G. Herderu, kurš no 1765. līdz 1769. gadam strādājis Rīgas Domskolā un pilsētas bibliotēkā. Liela vērtība ir faktiski nepētītajam teologa, izcilā literāta un sabiedriskā darbinieka K. G. Zontāga arhīvam – apmēram 2000 vēstuļu, mācītāju un vēsturnieku Gustava, Liborija un Benjamina Bergmaņu arhīvam, literāta J. M. R. Lenca, A. V. Hūpeļa sarakstei. Apjomīgs 17.–19. gadsimta sākuma dokumentu krājums ir "Avoti Latvijas vēsturē", kas satur gan bijušo Vidzemes superintendentu arhīva materiālus, gan muīžu un dzimtu vēstures dokumentus. Neatsverams ģealoģijas pētījumos ir A. V. Buhholca krājums, gan rokraksti un dokumenti, gan nekroloģi, gan manuskripts 53 sējumu apjomā *Materialien zur Personenkunde der Ostseeprovinzen Livlands*.

“

Broces kolekcija vērtējama kā neaizstājama kultūrvēsturiska vērtība vēlās Apgaismības laika kultūrtelpā kā Latvijas, tā Eiropas mērogā

vecākais rokraksts, evaņģēlija fragments, datējams ar 10. gadsimtu. Šie senie materiāli iegūti no kādreizējiem Rīgas katoļu klosteriem un baznīcām. Izcilākie eksponāti ir:

- > 13. gadsimtā Francijā pārrakstītie *Psalterium Davidis* (Dāvida psalmi) un *Parabolae Salomonis* (Zālamana līdzības);

LU Akadēmiskās bibliotēkas senākais rokraksts "Psalterium Davidis". 13. gadsimts

Unikāla kultūrvēsturiska nozīme ir Rīgas liceja pedagoga J. K. Broces (1742–1823) rokrakstu, iespieddarbu, oriģinālattēlu kolekcijai, kuras izcilākā vērtība ir 10 lielformāta sējumi *Sammlung verschiedener Liefländischer Monumente*. Manuskripta 3130 lappusēs tušas zīmējums, akvareļos, aprakstos un dokumentos fiksēta ne vien Rīgas, bet arī Latvijas un Igaunijas vēsture. UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Asamblejas 2017. gada 13. oktobra lēmumā lasāms: "Pamatojoties uz UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Zināšanu sabiedrības programmu padomes rekomendējošo lēmumu un ekspertu vērtējumiem, UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Asambleja pieņem lēmumu iekļaut nomināciju Johana Kristofa Broces antikvārā kolekcija par Livoniju (Latviju un Igauniju) no 13. līdz 19. gs. UNESCO programmas "Pasaules atmiņa" Latvijas nacionālajā reģistrā."

J. K. Broces Baltijai veltīto zīmējumu un aprakstu kolekcijas unikalitāte ir daudzpusīgās un visaptverošās vēsturiskās liecības, kurās ar lielu precizitāti attēloti bijušās Livonijas apdzīvoto vietu skati, pilsētu un lauku iedzīvotāji, dažādas tehniskas ierīces, ģerboņi, zīmogi un monētas.

Broces kolekcija ir neaizstājama kultūrvēsturiska vērtība vēlās apgaismības laika kultūrtelpā kā Latvijas, tā

Eiropas mērogā. Kolekcijai ir nepārvērtējama nozīme historiogrāfijā, humanitāro zinātņu metodoloģijas pilnveidē un Latvijas identitātes veidošanā vietējā un pasaules mērogā. Daudzi zīmētie objekti un dokumenti laika gaitā gājuši bojā vai pazuduši, un ziņas par tiem saglabājušās vienīgi Broces kolekcijā. Broces kolekcijas ceļojošajā izstāde turpina paplašināt Eiropas iedzīvotāju priekšstatus par Latviju un Igauniju. Ar izstādi jau bijusi iespēja iepazīties 15 valstīs – Latvijā, Igaunijā, Polijā, Somijā, Austrijā, Vācijā, Čehijā, Rumānijā, Krievijā, Ukrainā, Lietuvā, Ungārijā, Baltkrievijā, Gruzijā un Izraēlā.

Bagātīga un interesanta ir Eiropas valstsvīru, rakstnieku, mūziķu, zinātnieku, kultūras darbinieku, valdnieku autogrāfu kolekcija ar vairāk nekā 2000 vienībām, tostarp Pētera I, Katrīnas II, Napoleona un citu autogrāfi.

Krājumā atrodas Latvijas kultūrvēsturei nozīmīgi avoti, piemēram, Rīgas Latviešu biedrības fonds, M. un R. Kaudzīšu, K. Valdemāra, J. Strauberga fondi, bizantologa T. Kurca, LU profesora E. Stranda krājums, vēsturnieka Roberta Vipera lekciju pieraksti, LPSR Zinātņu akadēmijas akadēmiķu fondi un personību arhīvi (A. Kalniņš, M. Kadeks, P. Lejiņš, J. Stradiņš u. c.), arī deviņdesmito gadu beigās nodotie Latvijas Kultūras fonda Cilvēkarhīva materiāli un citi.

Missale Rigense. 14. gadsimts

Seniespieddarbi

Seniespieddarbu krājums kārtots tematiski, kas ļauj gūt priekšstatu par daudzveidīgo fonda saturu. *Rossica, Livonica, Kurlandica* kolekcijās, arī Eiropas vēstures, filozofijas, literatūras un teoloģijas nodaļās ir daudz vērtīgu seniespieddarbu. Vērtīgākie senie sējumi pārstāv *Bibliotheca Rigensis* – gadsimtu gaitā lēni, toties rimtā un neatlaidīgā pēctecībā veidoto, daudzos aspektos unikālā kolekciju, kas veido priekšstatu par Livonijas intelektuālo vēsturi. Vēsturisku grāmatu un bibliotēku kolekciju vērtību nosaka, pirmkārt, to saturs, otrkārt, to senums. Tieši aizgājušo gadsimtu grāmatas

reprezentē LU Akadēmisko bibliotēku kā unikālu Eiropas mēroga kultūrvēsturisku vērtību, kurā glabājas 210 inkunābulas, grāmatas, kas iespiestas līdz 1500. gadam. Vecākā inkunābula, kas saglabājusies Latvijā, ir lapa no latīņu valodas mācību grāmatas *Catholicon*, ko, domājams, 1460. gadā Maincā iespiedis pats J. Gūtenbergs. Bibliotēkas glabāto inkunābulu tematika ir dažāda – Akvīnas Toma, Alberta Lielā, Svētā Augustīna, Bonaventuras un citu viduslaiku filozofu sacerējumi, Bībeles, dažādi reliģiskie traktāti un svēto dzīves apraksti, antikās literatūras, piemēram, Tita Līvija, Horācija, Ovīdija, Vergīlija un Senekas, sacerējumi un daži medicīniska satura darbi. Divas inkunābulas – 1500. gadā Lībekā uz pergamenta iespiestā *Missale Viburgense* (Viburgas Mesu grāmata) un 1496. gadā Venēcijā izdotsais *Plenarium* (Sprediķi ar skaidrojumiem) – ir vienīgie līdz šim apzinātie eksemplāri pasaulē.

16. gadsimta pirmās puses iespieddarbu – paleotipu – vidū bibliotēkas fondos nozīmīga vieta ir Reformācijas laika polemiskajiem iespieddarbiem jeb uzsaukumiem, Luterā un viņa domubiedru un pretinieku sacerējumiem. Īpaši jāpiemin Rīgas pirmā reformatora Andreasa Knopkes darbs – komentāri Svētā Pāvila vēstulei romiešiem vairākos izdevumos (1524, 1525) un Vitenbergā izdotie Mārtaņa Luterā darbi, no kuriem vairāki vēršas pie domubiedriem Rīgā, Tērbatā un Rēvelē ar aicinājumu veicināt laicīgo izglītību, dibināt skolas un bibliotēkas. Paleotipu kolekcijā atrodami Roterdamas Erasma, Albrehta Dīrera, Petrarkas un citu darbu izdevumi.

Plaši pārstāvēta ir Eiropas 16. gadsimta otrās puses un 17. gadsimta grāmatniecība ar Kristofa Plantēna, Elzevīru, Alda Manūcija, Frobēnu un citu tā laika grāmatizdevēju darbiem.

Seniespieddarbu krājums glabā liecības gan par Rīgas un Livonijas privāto bibliotēku saturu, gan vēlo viduslaiku – Renesanses laika humānisma un neolatīņu kultūras posma – bibliotēku krājumiem.

Pirmā Rīgas tipogrāfa un grāmatu izdevēja N. Mollīna iespieddarbu kolekcija, kas glabājas Akadēmiskajā bibliotēkā, aptver viņa darbības laiku Rīgā no 1588. līdz 1625. gadam. Mollīna izdevumu klāstā vienuviet ir gan vienlapes un kā makulatūra

M. Luterā vēstule Rīgas birģermeistaram un rātskungiem. 1540. gads

Izstādes "Evangēlija gaismā: Reformācija 16. gadsimta pirmavotos no Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas krājuma" atklāšana LU Akadēmiskajā bibliotēkā. 2017. gada 10. marts. LU prorektore humanitāro un izglītības zinātņu jomā Ina Druviete (no kreisās), LU rektors Indriķis Muiznieks, LU Akadēmiskās bibliotēkas direktore Venta Kocere

saglabājušies seno drukas darbu fragmenti, gan reprezentablas grāmatas ādas sējumos, kas rotātas ar zeltītiem Rīgas ģerboņiem. No Latvijas Seniespieddarbu kopkatalogā fiksētajiem 73 Mollīna grāmatu nosaukumiem LU Akadēmiskajā bibliotēkā atrodas 48 Mollīna unikāti. Kopā LU Akadēmiskajā bibliotēkā ir 63 Mollīna grāmatas un apmēram divdesmit vienlapes un fragmenti.

Plaši pārstāvēti 17. un 18. gadsimta Rīgas tipogrāfu – G. Šrēdera, G. M. Nellerā, F. Besemessera, J. F. Hartknoha – izdevumi. Rīgas izglītības vēstures izpēte nav iedomājama bez 16.–18. gadsimta Ķeizarišķā liceja un Rīgas Domskolas izdevumiem. Aktīvi tiek izmantots senās periodikas, kalendāru, sikiespieddarbu krājums. Latvijas mūzikas un teātra vēstures pētījumos neaizstājama ir Rīgas pilsētas teātra (dibināts 1782. gadā) teātra uzvedumu un koncertu afišu jeb *Theaterzettel* kolekcija (1782–1914). Krājumā ir nozīmīgi krievu grāmatniecības pieminekļi: gan seniespieddarbi baznīcslāvu valodā (no 1588. gada), gan liturģiski manuskripti ar dziedājumiem krjukū notācijā (15.–19. gadsimts). Atsevišķi nodalītas grāmatas ar īpašām retuma pazīmēm – pirmizdevumi, grezumizdevumi un poligrāfiski interesanti iespiedumi, grāmatas ar gravīrām, eksemplāri ar autoru ierakstiem un piezīmēm. Izveidota mākslinieciski vērtīgu grāmatu iesējumu kolekcija (19.–20. gadsimts), kas papildina un turpina krājumā atrodamo

unikālo gotikas, renesanses, baroka un klasicisma oriģināliesējumu klāstu. Krājuma vērtība apliecina LU Akadēmiskās bibliotēkas kā starptautiski respektējamās pētniecības bibliotēkas statusu. To netieši apliecina arī Umberto Eko romāns "Fuko svārsts" (1998). Slepenu zināšanu adepta Aljē bibliotēkas lepnums bija 17. gadsimta

Livonijas karte. Ortelius A. Theatrum oder Schawplatz des erdbodems. Antwerpen, 1573

mistiķa Heinriha Kūnrāta (*Khunrath*, 1565–1605) grāmatas *Amphiteatrum sapientiae aeternae* (Mūžīgās gudrības amfiteātris) 1595. gada pirmizdevums – šis izdevums pasaulē saglabāties tikai divos eksemplāros. Latvijas Universitātes Akadēmiskajā bibliotēkā atrodams slavenā Kirhnera opusa 1609. gada iespiedums ar visām Eko

aprašījumiem un apbrīnotajām gravīrām – arī Smaragda kalnu, zinātnieka kabineta attēlu un simbolisko pūci, kas aicina meklēt, redzēt un saprast. Aljē, tāpat arī Eko, gribētu, lai viņa “kabinets kaut attāli līdzinātos viņa savāktā brīnumu muzejam, kura bagātības uzskata par pazudušām, jo, kas neprot meklēt, neatrod...”.

Imants Lancmanis, Dr. h. c. art.
Rundāles pils muzeja direktors

LU Akadēmiskās bibliotēkas Rokrakstu un reto grāmatu nodaļa ir īsta dārgumu sala. J. K. Broces *Monumente*, A. Buholca monumentālais biogrāfisko materiālu krājums, Latvijas ievērojamo cilvēku personīgie fondi... Laikam nebūs nevienas vēstures un kultūrvēstures jomas, kuras izpētei nebūtu jāgriežas šajā bagatīgajā krātuvē un kas nesniegtu pretī atklājumus un pārsteigumus. Mūsdienu pētniecībai nereti sarūkot līdz internetā pieejamo materiālu robežām, jo lielāku nozīmi iegūst gremdēšanās pirmavotos. Šis ne tikai informāciju sniedzošais, bet arī iedvesmojošais oriģinālo materiālu starojums pieder pie auglīgas izpētes obligātā procesa, tas ir priekšnoteikums nopietnai zinātnes attīstībai šodien un rīt.

Andris Levāns, Dr. hist.
LU Vēstures un filozofijas fakultātes asociētais profesors

Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas rokkrakstu, grāmatu un attēlu krājums ir veidojies 500 gadu gaitā, un tas ir vēsturiski senākais ne tikai Latvijā, bet arī Baltijā. Zinātniskai izpētei tas kalpo kopš 18. gadsimta otrās puses beigām, īpaši intensīvi 20. gadsimtā, kad šo bibliotēkas krājumu saviem pētījumiem sistematiski izmantojuši Rietumeiropas valstu un ASV zinātnieki. Tikpat nozīmīgs šis krājums ir bijis Latvijas, sevišķi LU un Latvijas Zinātņu akadēmijas, zinātniekiem kopš 20. gadsimta 20.–30. gadiem. Pētot LU Akadēmiskās bibliotēkas kolekcijas, ir radīti neskaitāmi fundamentāli akadēmiski darbi gan Latvijas, gan Rietumu valstu zinātnē. To kultūrvēsturiskā un zinātniskā vērtība ir neapšaubāma. Disertācijas, kas rakstītas humanitārajās un dabas zinātnēs, balstoties uz Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas krājuma izpēti, un aizstāvētas Latvijas Universitātē, ASV un

Rietumeiropas universitātēs, pierāda šīs bibliotēkas nozīmīgo vietu pasaules mēroga intelektuālajā kartē un norāda uz tās starptautisko atpazīstamību. Daudzu vairāku paaudžu zinātkāru, motivētu un nopietnu Latvijas un ārvalstu studentu ceļš pretī zinātnē vedis tieši caur Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas rokkrakstu un grāmatu kolekcijām. Tādējādi, saglabājoties neatslabstošai interesei par Latvijas Universitātes Akadēmisko bibliotēku pēdējā gadsimta gaitā, par spīti pēdējā kara radītiem zaudējumiem, kā arī gadu desmitiem ilgam nepietiekamam finansējumam, šī atmiņu institūcija ir nodrošinājusi pētniecisko kontinuitāti Latvijas zinātnē un tās starptautisko atpazīstamību.

Silvija Grosa, Dr. art.
LMA profesore,
Mākslas zinātnes nodaļas vadītāja

Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas Rokrakstu un reto grāmatu fonds ir īsta dārgumu krātuve, kas ikvienam mākslas vēstures pētniekam piedāvā patiesi unikālus un negaidītus atradumus. Šeit strādā erudīti, ar enciklopēdiskām zināšanām apveltīti, atsaucīgi un ieinteresēti speciālisti. Īpaša personība ir Akadēmiskās bibliotēkas Rokrakstu un reto grāmatas nodaļas vadītāja Aija Taimiņa, kas ir spējīga sniegt konsultācijas par jebkuru no krājumā esošajiem iespieddarbjiem un citiem materiāliem ikvienam fonda apmeklētājam un par jebkuru jautājumu.

Latvijas Mākslas akadēmijas Mākslas zinātnes nodaļu ar Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas Rokrakstu un reto grāmatu fondu saista ilgstoša sadarbība. Šeit glabātie izstādēs apskatāmie dārgumi ir snieguši vērtīgu izzinošu materiālu par dažādu periodu Eiropas un Latvijas mākslas procesiem, devuši bagātīgu materiālu izpētei, tostarp topošajiem mākslas bakalauriem un maģistriem.

“Šis ne tikai informāciju sniedzošais, bet arī iedvesmojošais oriģinālo materiālu starojums pieder pie auglīgas izpētes obligātā procesa, tas ir priekšnoteikums nopietnai zinātnes attīstībai šodien un rīt.”

“Pētot Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas kolekcijas, ir radīti neskaitāmi fundamentāli akadēmiski darbi gan Latvijas, gan Rietumu valstu zinātnē.”

Andris Levāns

“Šeit strādā erudīti, ar enciklopēdiskām zināšanām apveltīti, atsaucīgi un ieinteresēti speciālisti.”

Silvija Grosa